GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 70. *Duminecă, 29 Martie (10 Aprilie).* **1887.**

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI."

Cu 1 Aprilie 1887 st. v., se va începe unŭ nou abonamentŭ pe trilunĭulŭ Aprilie, Maiu şi Iuniu, la care învităm̆ pe toţĭ onoraţii amicĭ şi sprijinitorĭ ai fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ **3 fl.**	pe trei lunĭ **10 francĭ**
„ şése „ **6** „	„ şése „ **20** „
„ unŭ anŭ **12** „	„ unŭ anŭ **40** „

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale.**

Abonaţilorŭ de pĕn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fâşiei sub care au primitŭ ḍiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ aboná din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Braşovŭ, 28 Martie 1887.

Astă iérnă unulŭ din aderenţii fóiei nóstre se plângea amarŭ asupra indiferentismului ce domnesce aḍi între Românii noştri cu carte dela oraşe şi dela sate cu privire la afacerile naţionale.

Inregistrândŭ acéstă plângere noi amŭ recunoscutŭ, că rĕulŭ esistă în adevĕrŭ, dér amŭ adausŭ: trebue sĕ cunóscemŭ mai întâiu isvorulŭ rĕului, décă voimŭ sĕ'lŭ combatemŭ cu succesŭ.

De ce se lăţesce atâtŭ de tare indiferentismulŭ între noi? De ce atâta indolenţă şi oportunismŭ pe tóte cărările?

La întrebările aceste nu putemŭ rĕspunde mai bine şi mai nemeritŭ, decâtŭ citândŭ urmatórea constatare, ce-o face unŭ altŭ amicŭ altŭ nostru în corespondenţa sa din Ciceu, comitatulŭ Dobêcei, publicată în numĕrulŭ de erĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei":

„*Unde poporulŭ are conducĕtorĭ harnicĭ şi conscii de chiămarea lorŭ, acolo face minunĭ, pe lângă tótă sĕrăcia ce'lŭ apasă*".

Acésta este o părere, ce şi-a câştigat'o corespondentulŭ nostru nu din auḍite, nicĭ din cetite, ci pe temeiulŭ esperienţei, ce a făcut'o visitândŭ mai multe comune din comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca.

Faptele vorbescŭ mai viu decâtŭ orĭ ce reclamă şi, harŭ Domnului, mai aflămŭ încă prin comunele nóstre sătescĭ preoţĭ şi învĕţătorĭ harnicĭ, cărora nu trebue sĕ le fiă ruşine de faptele lorŭ.

Dér în casulŭ de faţă nu se tractéză de mulţumirea sufletéscă a acestora, ci de resultatele reale dobêndite în folosulŭ poporului, de fructulŭ muncei şi alŭ ostenelelorŭ conducĕtorilorŭ lui.

Şi nu numai amiculŭ nostru din Ciceu s'a convinsŭ, că unde conducĕtorii suntŭ bunĭ, poporulŭ face minunĭ, cu tótă sĕrăcia lui. S'au convinsŭ înaintea lui mulţĭ alţii, ne-amŭ convinsŭ şi noi şi se póte convinge în fiece momentŭ orĭ şi care.

Comunele, carĭ suntŭ aşa de norocóse sĕ aibă preoţĭ şi învĕţătorĭ conscii de chiămarea lorŭ, progreséză, unele mai încetŭ, altele mai curêndŭ, dér progreséză spre bine şi de sigurŭ că în asemenĭ comune nu se va încuiba indiferentismulŭ şi indolenţa faţă cu causa bisericéscă şi scolară. Vei întâlni însĕ nepăsarea şi pĕcătoşia cu carulŭ în acele comune, carĭ suntŭ rĕu conduse, unde preotulŭ şi dascălulŭ nu facŭ nimicŭ spre a deştepta poporulŭ şi alŭ îndemna la muncă şi la fapte nobile şi folositóre.

Ce urméză de aicĭ?

De sigurŭ nu urméză, că insuficienţa mijlócelorŭ materiale ar fi causa, că în cutare séu cutare comună ţeranii noştri au mai multŭ interesŭ pentru cârciumă decâtŭ pentru scóla lorŭ; nu urméză nicĭ că prigonirile şi asupririle, la carĭ suntŭ espuşĭ, i-arŭ face aşa de indolenţĭ faţă cu causa lorŭ scolară şi bisericéscă. Din contră este în natura lucrului ca omulŭ lipsitŭ de mijlóce sĕ se străduiéscă a-şĭ agonisi avere, ér celŭ prigonitŭ sĕ nisuiéscă a se apĕra.

Urméză însĕ de aicĭ, că sătênulŭ trebue sĕ aibă pe cineva, care sĕ-i premérgă cu esemplu, care sĕ 'lŭ îndemne la muncă pentru agonisirea averei şi la luptă în contra nedreptăţirilorŭ, care sĕ'i deştepte interesulŭ pentru scólă şi biserică. Nenorocirea comunelorŭ, în carĭ s'a încuibatŭ indiferentismulŭ este dér lipsa de conducĕtorĭ carĭ sĕ-şĭ împlinéscă cu conscienţiositate şi cu înţelepciune misiunea lorŭ.

Dér mai urméză din tóte aceste încă unŭ lucru de mare însemnătate pentru cunóscerea rĕului ce bântuie aḍi poporulŭ nostru.

Décă este adevĕratŭ, că ţeranulŭ are lipsă de cineva, care sĕ-lŭ sfătuiască şi sĕ-lŭ deştepte îndemnândŭ-lŭ la fapte bune, atuncĭ totŭ aşa de adevĕratŭ este, că şi preoţii şi învĕţătorii dela sate au lipsă de sfaturĭ bune şi înţelepte, şi ei trebue sĕ aibă pe cineva, care sĕ-i însufleţéscă prin îndemnurĭ şi esemple bune şi sĕ controleze purtarea lorŭ, căcĭ ar însemna a pretinde prea multŭ dela aceştĭ preoţĭ şi învĕţătorĭ, carĭ au crescutŭ şi s'au desvoltatŭ în condiţiunĭ de multe orĭ prea modeste, ca sĕ fiă fără de scăderĭ.

Cine sĕ premérgă cu esemplulŭ fruntaşilorŭ dela sate, cine sĕ-i deştepte şi sĕ le controleze faptele, décă nu conducĕtorii din centre, dela oraşe?

Când vedemŭ aşadér, că în cutare comună preotulŭ şi învĕţătorulŭ nu lucréză nimicŭ şi se cufundă cu satŭ cu totŭ în nomolulŭ indiferentismului, nu trebue óre sĕ ne gândimŭ la ḍicala, că dela capŭ sĕ împute pescele?

Indolenţa rĕmâne indolenţă pe têrêmulŭ afacerilorŭ bisericescĭ şi scolare ca şi pe acela alŭ afacerilorŭ politicei naţionale şi décă preotulŭ séu învĕţătorulŭ dintr'unŭ satŭ nu va lucra nimicŭ pentru înaintarea culturei poporului, de sigurŭ că nu se va interesa nicĭ pentru sórtea lui politică.

Décă dér nu se manifestă în sinulŭ poporului destulŭ interesŭ pentru afacerile naţionale, causa este şi rĕmâne lipsa séu defectuositatea conducerei.

Din tóte resultă că indiferentismulŭ stricăciosŭ în afacerile naţionale, ce ne bântuie aḍi, îşĭ are sorgintea în nelucrarea séu neinteresarea celorŭ din fruntea conducerei.

Din afară.

Corespondentulŭ ḍiarului „*Figaro*" a avutŭ o înteresantă *întrevorbire* cu bărbatulŭ de statŭ rusŭ br. *Jomini*. Acesta ḍice, că *Bismarck* se rógă în genunchĭ de Rusia, ca sĕ méргă în Bulgaria. „Austria va tăcé, ḍise Bismarck; Rusia este stăpână peste Orientŭ şi eu o sprijinescŭ contra tuturora." Jomini ḍise, că décă Rusia ar urma acestui sfatŭ, ar avea în contra ei pe Austria, Anglia, Italia şi póte şi pe Turcia. Ţarulŭ observă cursa ce i se 'ntinde dér nu va merge în Bulgaria. Ce privesce alianţa celorŭ trei împĕraţĭ, după cunoscutele declaraţiunĭ ale lui Kalnoky, nu mai póte fi vorba de o reinoire a ei. Rusia vrea sĕ 'şĭ păstreze libertatea de acţiune, căcĭ nu voesce sĕ sufere echilibrulŭ europênŭ prin pré marea influinţă a unei séu altei puterĭ. In casulŭ unui rĕsboiu între Germania şi Francia, Rusia va sta cu armele în mână, spre a interveni în momentulŭ potrivitŭ, căcĭ ea nu va lăsa sĕ fiă Francia nimicită. E greu a prevedé, care ar fi atitudinea Rusiei faţă cu Austria. Rĕsboiulŭ germano-francesŭ ar dura multŭ timpŭ, armata germană însĕ din causa compunerei sale n'ar puté suporta rĕsboiulŭ mai multŭ ca unŭ anŭ, şi acésta 'i unŭ avantagiu pentru Francia. Bismarck vré pacea, elŭ sciă că armata francesă e bună, dér prin arta sa diplomatică voesce sĕ'şĭ măréscă opera pe cale pacînică. Elŭ e îngrijatŭ de unitatea germană, este absolutŭ necesarŭ sĕ se convingă mai întâiu de intenţiunile pacînice ale Franciei şi Rusiei, spre a'şĭ puté îndrepta privirea înăuntrulŭ imperiului. De aceea Francia şi Rusia trebue sĕ 'şĭ păstreze libertatea acţiunei lorŭ.

Noulŭ ministerŭ italianŭ, despre a cărui formare amŭ fostŭ înscinţaţĭ, se compune astfelŭ: Depretis la esterne, Crispi la interne, Bertole-Viale la rĕsboiu, Zanardelli la justiţiă, Saracco la lucrărĭ publice. Ceilalţĭ ministri, afară de Robilant dela esterne, Ricotti dela rĕsboiu, Tajani dela justiţiă şi Genala dela lucrărĭ publice, a cărorŭ demisiune a fostŭ primită, rĕmânŭ la departamentele lorŭ. După cum comunică „Tanfulla", contele Robilant a cerutŭ sĕ iasă din personalulŭ diplomaticŭ şi sĕ fiă pusŭ în disponibilitate ca generalŭ.

Foile italiane întêmpină peste totŭ forte amical noulŭ ministerŭ. Chiar foile oposiţionale îi profeţescŭ o lungă durată. Maioritatea pe care potŭ conta Crispi şi Depretis va fi fórte mare. Crispi se bucură de marĭ simpatii, e omŭ cu autoritate şi cu influinţă; Zanardelli ca jurisconsultŭ e imparţialŭ; Saracco e o garanţiă, că cheltuelile pentru lucrările publice se vorŭ restrînge; Bertolè-Viale e unŭ escelenţŭ administratorŭ, elŭ a pusŭ basa actualei organisaţiunĭ a armatei.

O telegramă din Bruxela cătră „Standard" pretinde a sci, că tractările începute deunăḍile pentru formarea unei *confederaţiunĭ balcanice* arŭ fi înaintatŭ atâtŭ de departe, încâtŭ sĕ se fi stabilitŭ o înţelegere fórte intimă între Bulgaria şi Serbia, cuprinḍêndu-se în ea şi o convenţiă militară. România, ḍice, se va alătura în scurtŭ timpŭ la acéstă alianţă. O convenţiune subscrisă formalŭ séu unŭ tractatŭ nu esistă, dér schimbulŭ de părerĭ făcutŭ între Bulgaria, România şi Serbia ar fi adusŭ cu sine amintita înţelegere care, probabilŭ, sĕ fi obţinutŭ încuviinţarea principelui Bismarck şi a contelui Kalnoky. Grecia sĕ fi refusatŭ a întra în acéstă învoială din motivŭ că greutăţile ei interne nu i-arŭ permite acésta.

Corespondentulŭ din Viena alŭ ḍiarului „Standard" comunică acestei foi, că Katkoff ar fi fostŭ ameninţatŭ că va fi omorîtŭ, décă nu va îndupleca pe Ţarulŭ sĕ priméscă proiectulŭ de constituţiune, din care i s'a trimesŭ o copiă litografiată din Londra. Cu tótă influinţa ce o are Katkoff la Ţarulŭ, cu greu îi va da mâna sĕ facă acestuia o asemenea propunere. Ce privesce politica lui Katkoff, din causa căreia fusese chematŭ la Petersburg şi de acolo la Ţarulŭ, i s'a datŭ, se ḍice, sfatulŭ, sĕ fiă mai moderatŭ. Şi în adevĕrŭ în timpulŭ din urmă se observă óre-care moderaţiune în foile lui Katkoff.

Negociările pentru convenţia comercială.

Foile din Viena vorbeau de două puncte ale convenţiei veterinare, contra cărora au făcutŭ obiecţiunĭ delegaţii românĭ, dér nu ni-au spusŭ, carĭ anume suntŭ aceste puncte. „Unirea" din Bucurescĭ aruncă órecare lumină asupra acestorŭ puncte. Étă ce informaţiunĭ primesce acéstă fóiă cu privire la mersulŭ discusiunilorŭ în Viena:

„Delegaţii austro-ungarĭ au căutatŭ şi la întrunirea de acum, ca şi la cele din anulŭ trecutŭ, a înfăţişa România ca făcêndŭ parte din zona în care epizootiele suntŭ permanente şi, porniţĭ din acestŭ falsŭ punctŭ de vedere, au pretinsŭ a se stipula în viitórea convenţiune mĕsurĭ carĭ, de faptŭ, ar nimici cu totulŭ comerciulŭ de vite din România şi decĭ cultura vitelorŭ.

Cu alte cuvinte, au căutatŭ sĕ capete formalŭ dreptulŭ d'a face şi pe viitorŭ, ceea ce dela 1881 încóce au făcutŭ arbitrarŭ, spre a opri vitele din România sĕ pĕtrundă în Austro-Ungaria.

Cestiunea e d'unŭ interesŭ capitalŭ pentru România, interesŭ mai mare decâtŭ cerealele; căcĭ cerealele române se potŭ primi, fără neajunsurĭ in Ungaria, de vreme ce numai primindu-se, se potŭ esporta cerealele ungare, care suntŭ mai scumpe; pe când din contră, importarea de vite din România ar face o seriósă concurenţă produselorŭ similare pentru că pe d'o parte suntŭ mai eftine, ér pe de alta carnea lorŭ e mai bună, de vrême ce în generalŭ vitele din România nu se îngraşă cu borhotŭ.

Se înţelege, că discuţiunile între delegaţĭ trebue sĕ fi fostŭ fórte interesante. Delegaţii imperiului vecinŭ, pornindŭ dela idea ce mai susŭ arătarămŭ, au pretinsŭ:

1) ca orĭ ce transportŭ de vite din România sĕ fiă supusŭ, la fruntariă, inspecţiunei veterinarilorŭ austro-ungarĭ, carĭ sĕ-lŭ pótă refusa, chiar décă certificatele veterinarilorŭ românĭ ar constata perfecta sănătate a vitelorŭ;

2) ca transportulŭ sĕ nu se facă decâtŭ pe căile ferate, şi:

3) ca vitele sĕ nu fiă duse decâtŭ la abatoriele ce li se vorŭ destina.

Orĭ cine vede, că aceste pretenţiunĭ însemnéză a pune dela începutŭ şi în principiu în bănuială constatările veterinarilorŭ românĭ; însemnéză a lăsa pe esportatorŭ la buna graţiă a unorŭ funcţionarĭ streinĭ, care potŭ sĕ fiă totŭ aşa de puţinŭ riguroşĭ, cum au fostŭ în casulŭ lui Dinu Mocanu, acum câţĭ-va anĭ; şi, în sfîrşitŭ, a lua transporturilorŭ de vite din România folosulŭ d'a avea concurenţă între cumpărătorĭ.

In asemenĭ condiţiunĭ, se înţelege de sine, că tratările nu puteau fi lungĭ; delegaţii românĭ nu puteau primi aceste condiţiunĭ; căcĭ primirea lorŭ ar fi echivalatŭ cu jertfirea unuia din cele mai însemnate interese economice ale ţĕrii. Şi informaţiunile nóstre ne spunŭ, că n'au primitŭ aceste condiţiunĭ

Totuşĭ, spre a da o nouă dovadă de bună-voinţa României pentru încheierea unei convenţiunĭ cu Austro-Ungaria, delegaţii românĭ au presentatŭ şi dênşii unŭ proiectŭ de care vomŭ vorbi în numĕrulŭ viitorŭ.«

Cehii şi Maghiarii.

Intre Cehĭ şi Maghiarĭ s'a încinsŭ o cértă înfocată din causa agitaţiunei în Boemia, ca sĕ nu se mai cumpere făină şi în genere producte ungurescĭ. Se înţelege, că conflictulŭ dintre foile din Pesta şi Praga nu se mărginesce numai la făină, ci discuţiunea a trecutŭ în domeniulŭ politicei, ventilându-se şi cestiunea dualismului şi a federalismului. Foculŭ l'a deschisŭ „Nemzet“ contra „Politik“ din Praga. Acésta a ripostatŭ şi acum îi vine în ajutorŭ şi „Narodni Listy“, care esclamă indignatŭ: „Spuneţi-ne pentru Dumneḑeu, décă puteţĭ: făcutu-nĭ-a vreodată Maghiarulŭ vr'unŭ bine, orĭ dóră nu ne-a strivitŭ totdéuna de părete pumnulŭ maghiarŭ, fiă în treburile politice séu economice?...“ „Sĕ încerce numai Maghiarii, vomŭ vedé atuncĭ, care va fi celŭ mai tare.“

„Pesti Naplo“, la rêndulŭ lui, deschide şi elŭ foculŭ, împutândŭ Cehilorŭ, că cu ajutorulŭ Croaţilorŭ şi a celorlalţĭ Slavĭ din Ungaria voescŭ sĕ fundeze o împĕrăţiă mare slavică pe base federalistice. „Décă,“ ḑice fóia maghiară, „egemonia Slavilorŭ din Austria va face imposibilă susţinerea dualismului, atuncĭ ce va urma de aicĭ? Ore unitatea imperiului? Nu, ci tocmai contrarulŭ. Incetândŭ pactulŭ dela 1867 întră în vigóre vechia uniune personală. Cu tótă fidelitatea ce-o avemŭ către regele nostru trebue sĕ apĕrămŭ drepturile patriei nóstre şi sĕ facemŭ ţéra nóstră independentă de rivalitatea stricăciósă a patrioţilorŭ austriacĭ.“

Cérta între Maghiarĭ şi Cehĭ a luatŭ aşa dér precum, se vede, unŭ caracterŭ fórte seriosŭ şi de astădată nu suntŭ prospecte, că ea va înceta curêndŭ.

SCIRILE ḐILEI.

Ni se anunţă din *Turda*, că *„clubulŭ electoralŭ alŭ partidei naţiunale române“* s'a constituitŭ în 3 Aprilie în Turda, cu centrulŭ comitatului Turda-Arieşŭ.

—x—

O nouĕ ordinaţiune: ministrului honveḑilorŭ stabilesce loculŭ şi timpulŭ ţinerei *cursului pentru instruirea oficerilorŭ de glóte.* Cursulŭ se va începe cu ḑiua de 12 Aprilie st. n. 1887 în următórele localităţĭ din Ardealŭ: 1) Braşovŭ, Bistriţa, Ciucsereda, Deşiu, Deva, Elisabetopole, Cluşiŭ, Lugoşiŭ, Tĕrgulŭ Mureşului, Sibiiu, Gilău, şi în mai multe localităţĭ din Ungaria, între carĭ: Budapeşta, Oradea, Sigetulŭ Marmaţiei etc. 2) cu ḑiua de 6 Maiŭ: în Deva, Ciucsereda, Făgăraşiŭ, Cluşiŭ, Keztioşorheiŭ, Tĕrgulŭ Mureşului, Aiudŭ. — In timpulŭ vacanţelorŭ scolare se va ţiné cursŭ în: Brasovŭ, Cluşiŭ, în Secuime şi în mai multe localităţĭ din Ungaria, Cursulŭ pentru călăritŭ se va începe din 12 Aprilie stil nou în mai multe localităţĭ din Ungaria, ér pentru Transilvania se va ţiné în Tĕrgulŭ Mureşului. Cei ce s'au înscrisŭ pentru cursulŭ de călăritŭ suntŭ avisaţĭ a se insinua la comanda respectivă de regimentŭ până la 11 l. c., mai târḑiu nu se vorŭ primi decâtŭ la cursulŭ pentru pedestrime. Alte cursurĭ pentru instruirea oficerilorŭ la glóte nu se vorŭ înfiinţa

—x—

Epidemia de *pojarŭ* în Sibiiu începe a deveni mai periculósă în unele casurĭ. S'a întêmplatŭ chiarŭ că câte unŭ copilŭ în timpŭ de 4—6 sĕptĕmânĭ căpĕtă bóla de douĕ orĭ. In *Cristurulŭ sĕcuescŭ* şi comunele dimprejurŭ graséză asemenea în mare mĕsură pojarulŭ *între copii.* Şcólile s'au închisŭ din causa acésta; dintre numeroşii bolnavĭ numai unŭ singurŭ casŭ de reînsănĕtoşare s'a ivitŭ până acum.

—x—

In comuna *Cigmău*, comitatulŭ Solnoc-Dobêca, a fostŭ mare *incendiu* la 3 Aprilie c. Foculŭ a isbucnitŭ din casa lui Teodorŭ Ifranu. Vêntulŭ a împrăştiatŭ flacările şi au arsŭ 29 case împreună cu tóte clădirile de economiă din jurŭ. Din cei bântuiţĭ de focŭ 13 inşĭ suntŭ mai cu totulŭ lipsiţĭ de avere. Numai 6 din ei au fostŭ asiguraţĭ. Paguba e socotită cam la 20,000 fl. v. a.

—x—

Academia română a alesŭ membri corespondenţĭ pe d-nii I. *Calenderu* pentru lucrările sale asupra dreptului Romanŭ, pe d. *Virgolicĭ Ştefanŭ*, pentru lucrările sale literarĭ, pe d. *Leconte de Loni*, restauratorulŭ Curţii de Argeşŭ, şi pe d. Th. *Burada* pentru lucrările sale istorice şi arheologice. Vinerĭ a fost şedinţă publică; domnii: *Ureche* a cetitŭ din istoria bisericei (o frumósă poveste populară). *Hajdĕu* despre vorba *an* şi *Bacaloglu* despre electricitate (nouĕle descoperirĭ).

—x—

Certe de confinie între Austria şi Rusia. Tómna trecută merse o comisiune mixtă, constătătóre din amploiaţĭ ruşĭ şi austriacĭ, la frontiera ruso-austriacă în localităţile mărginaşe, Socaiŭ, Camionca, Strumilova, Zaberze, Borszov şi în alte ţinuturĭ, carĭ despartŭ guvernamentele Volhyniei şi alŭ Podoliei, cu scopŭ d'a regula, rectificândŭ la unele puncte linia fruntariei. Guvernulŭ rusescŭ însĕ n'a încuviinţatŭ rectificările făcute de acéstă comisiune, reclamândŭ pe basa unei charte făcută la 1829 ca teritorŭ rusescŭ o parte a ţinutului dintre Sloniuvka şi Szczyruv. Ḑilele trecute s'a resuscitatŭ din nou acéstă cestiune. In curêndŭ va merge la faţa locului altă comisiune mixtă spre a rectifica definitivŭ aceste linii de fruntariă; căcĭ în starea de aḑĭ au adusŭ multă pabugă poporaţiunilorŭ limitrofe, dândŭ chiarŭ ansă la conflicte serióse între proprietarii ruşĭ şi ţĕranii galiţianĭ.

—x—

Consiliulŭ superiorŭ alŭ *Băncei austro-ungare* a hotărîtŭ sĕ se înfiinţeze o *filială* în *Oradea-mare.*

—x—

Consulatulŭ austro-ungarŭ fù încunosciinţatŭ din partea guvernatorului generalŭ alŭ Varşoviei, că ţĕranilorŭ din Galiţia, carĭ se îndeletnicescŭ a merge dincolo de frontieră în *Polonia ruséscă*, la munca câmpului, le este permisă intrarea şi în acestŭ anŭ numai pe lângă observarea prescriseiorŭ ordinĭ de până aci.

—x—

Doctorulŭ în medicină *Mitrea*, românŭ de origină şi actualmente în serviciulŭ guvernului Ţĕrilorŭ-de-josŭ, în Atsin, insula *Sumatra din India*, a comandatŭ — scrie »Rĕsboiulŭ« — o cantitate óre-care de vinŭ românescŭ albŭ şi negru, în sticle, la d. Iulianŭ Oprescu. Comanda fù realisată şi cu tótă distanţa lungă, vinulŭ, după cum arată numitulŭ doctorŭ, nu numai că a ajunsŭ în cea mai bună stare, dér clima tropică d'acolo n'a avutŭ nicĭ o influenţă asupra calităţii lui. — D-sa mai spune, că cu ceva silinţă s'ar puté introduce în partea locului vinurile românescĭ, mai cu sémă cele albe, cu multŭ succesŭ, căcĭ celŭ trimisŭ a fostŭ admiratŭ atâtŭ pentru escelentulŭ lui gustŭ, câtŭ şi pentru calitatea sa d'a resista la o mulţime de inconveniente resultândŭ din causa transportului, şi mai cu sémă a climei.

—x—

D-şóra *Maria Kopanitsch*, fiica şefului staţiunei telegrafice de aici, *se va cununa* la 12 Aprilie n. c. 4 óre p. m. în biserica evangelică din cetate cu d-lŭ *Stefanŭ Gencsy*, secretarŭ financiarŭ şi inspectorŭ de dare reg. unguréscŭ alŭ comitatului Braşovŭ şi Făgăraşŭ. — Felicitările nóstre!

—x—

Lui Mantov, prefectulŭ Rusciucului, îi merge mai bine. Unŭ consiliu de medicĭ ce s'a ţinutŭ alaltăerĭ şi-a datŭ părerea, că Mantov a scăpatŭ de orĭ-ce periculŭ. Oficerulŭ bulgarŭ, care fù asemenea rănitŭ de unŭ asasinŭ în Rusciucŭ, pe care d-nulŭ doctorŭ Severeanu l'a visitatŭ Sâmbătă la Rusciucŭ, a fostŭ adusŭ în Bucurescĭ şi aşeḑatŭ în casa de sănătate a doctorului Severeanu, de către care i se va face o operaţiune.

—x—

După cum se comunică din *Atena*, ministrulŭ-preşedinte Trikupis a presentatŭ camerei eline unŭ proiectŭ, prin care, votându-se de cameră, s'ar asigura principelui de corónă *Constantinŭ* unŭ *apanagiu* anualŭ de 200,000 francĭ. Pe lângă acestŭ apanagiu în monetă sunătóre se vorŭ mai da principelui de corónă şi douĕ palate ca locuinţă. Se mai ḑice, că în casulŭ unei absenţe a regelui din ţéră, regenţa i se va preda principelui clironomŭ.

FOILETONU.

Onorabilii.

Conferinţa d-lui St. Velescu, ţinută în séra de 5 Februariu 1887.

Conferenţiarulŭ începe printr'o frumósă glumă, ḑicêndŭ, că a schimbatŭ subiectulŭ, dér, adauge d-sa, décă nu mĕ înşelŭ m'a luatŭ curentulŭ epocei ce străbatemŭ.

Işĭ propune a desfăşura cestiunea acésta: *nestatornicia şi pripa îndeletnicirilorŭ nóstre.*

D-ḑeu a făcutŭ lumea în şése ḑile şi în a şéptea s'a odihnitŭ. Aşa, celŭ puţinŭ, spune Biblia. Noi ómenii înse nu vremŭ sĕ facemŭ acésta. Activitatea nóstră înboldită de curentulŭ progresului rĕu înţelesŭ nu se póte odihni: când nu lucrămŭ cu trupulŭ, mintea nóstră nu stă loculuí, ideile o pornescŭ prin sfere cunoscute şi necunoscute.

S'ar părea, la prima vedere, că acéstă grăbniciă e unŭ semnŭ de progresŭ. Lucrulŭ însĕ nu stă astfelŭ. Nimicŭ nu se face temeinicŭ şi rĕulŭ e cu atâtŭ mai mare cu câtŭ a cuprinsŭ pe toţĭ, chiar pe aceia, carĭ ar trebui sĕ aibă minte pentru întréga ţéră.

Vremŭ sĕ le facemŭ tóte cum ne trăsneşte prin minte; vremŭ sĕ schimbămŭ legile, socotindŭ că vomu vindeca relele sociale, fără a gândi mai departe că astupămŭ o rană, care dă naştere alteia şi mergemŭ aşa din rană în rană, fără a face nicĭ o îmbunătăţire.

Toţĭ vremŭ sĕ fimŭ marĭ, sĕ ni se ḑică: marele patriotŭ, marele istoricŭ, marele poetŭ, etc., însĕ nimenĭ nu lucréză cu statornicia pentru acésta.

In litere, arte, sciinţe, ne aruncămŭ în notŭ, socotind că grăbnicia şi inspiraţia fugitivă va înlocui o muncă seriósă séu o lipsă de aptitudine. Şi acéstă grăbniciă se începe dela capĕtulŭ vieţii. Invĕţătura se face în pripă şi de sigurŭ că n'are temeiu Adesea vedemŭ tinerĭ de 21 de anĭ presentându-se cu mai multe titlurĭ de doctorĭ şi licenţiaţĭ.

Conferenţiarulŭ povestesce relativŭ la acésta o anecdotă. Pe vremea când Manolache Costache era ministru, se presentă la dênsulŭ unŭ tînĕrŭ sĕ céră unŭ postŭ şi îi arĕtă unŭ sulŭ grosŭ de diplome. Ministrulŭ, după ce le vĕḑŭ, îi rĕspunse cu unŭ zîmbetŭ ironicŭ: »Una, d-le! una şi bună«.

Aşa şi cu averile. Părinţii noştri şi le-au agonisitŭ cu răbdare şi cu cinste şi erau temeinice. Aḑĭ toţĭ caută sĕ facă averĭ repede şi când drumulŭ dreptŭ nu duce lesne unde vorŭ, alérgă pe calea pieḑişă, la falimente, décă suntŭ negustorĭ. Şi li se permite sĕ înşele, pentru că înşélă după legĭ.... legĭ făcute şi ele totŭ în pripă. Dămŭ zorŭ sĕ facemŭ societăţĭ pe acţiunĭ şi când colo... sfîrşescŭ ca „Prevederea«.

Căsĕtoriile se facŭ totŭ în pripă. Tinerii, roşĭ fórte de timpuriu de relele unei vieţĭ destrăbălate şi ruinătóre, caută o retragere liniştită în căsĕtoriă. Prea puţinĭ se însóră de dragoste. Cei mai mulţĭ o facŭ din calculŭ şi lucrulŭ merge de grabă. *„Câtă ḑestre are?* se întrébă, „şi, décă rĕspunsulŭ e mulţămitorŭ, tocméla începe în „cincĭ vorbe şi tĕrgulŭ se face în douĕ şi astfelŭ preli-„minărie fericirei casnice se iscălescŭ de oficerulŭ stărei „civile totŭ cu atâta grabă şi totŭ cu acelaşĭ condeiu, cu „care iscălesce unŭ biletŭ pentru înmormêntare“.

Aḑĭ în cele mai multe casurĭ nu se însóră Scarlatŭ cu Maria de pildă, ci binaua cutare cu epoletulŭ cutare; moşia cutare cu funcţia cutare, séu banii ghiaţă cu titlulŭ cutare şi aşa mai departe.

Resultatulŭ e că peste câteva lunĭ, preşedintele tribunalului iscălesce hotărîrea de divorţŭ.

Décă acésta e căsĕtoria, se înţelege ce va fi familia, basa societăţii şi decĭ ce va fi societatea.

Nu trebue pentru tóte acestea sĕ acusămŭ instituţiile, căcĭ, décă alergândŭ, ne împedicămŭ; vorbindŭ pripitŭ, ne 'ncurcămŭ în limbă; mâncândŭ repede, ne inecămŭ, — nu suntŭ de vină picióréle, limba, orĭ gura. Totŭ aşa noi, carĭ vorbimŭ repede séu mâncămŭ pripitŭ, suntemŭ de vină. Măcarŭ că suntŭ unii ce mâncă „în pripită colectivitate“ şi nu se înécă.

In statele constituţionale, toţĭ se ridică în potriva erarchiei. Scriitorulŭ vré sĕ devie şefŭ de masă; şefulŭ de masă, directorŭ; directorulŭ, ministru; ér acesta ar vré ca legile sĕ fie făcute aşa încâtŭ elŭ sĕ rĕmâe pănă la mórte ţintuitŭ pe fotoliulŭ sĕu.

Grăbnicia a datŭ nascere unei bresle, care constituesce aşa ḑisele *omiḑĭ constituţionale*, bréslа *vênătorilorŭ de slujbe grase.* Ei au adusŭ cumululŭ, acéstă bólă aşa de rea a societăţilorŭ democratice. Omenii aceia socotescŭ că décă după legĭ avemŭ drepturĭ la orĭ-ce funcţii le şi putemŭ ocupa cu demnitate pe tóte.

Imprejurările din urmă au adusŭ susŭ ce era josŭ şi au datŭ josŭ ce era susŭ. Acestŭ lucru e firescŭ şi nu putemŭ opri ridicarea celorŭ ce merită; dér a datŭ nascere la o sumă de ambiţiunĭ, la dorinţa de a fi totŭ mai susŭ decâtŭ suntemŭ şi, ce e mai rĕu, decâtŭ nu se cade.

In vremea giubelelorŭ par'că totŭ se ascundeau

Din comitatulŭ Făgăraşului. La finea anului trecutŭ apărŭ în fóia nóstră cu subscrierea »Olteanulŭ“ o corespondenţă, cu privire la *alegerea de membrii în comisiunea municipală* din cerculŭ electoralŭ V.-Recea. „Olteanulŭ« susţinuse, că d-lŭ vice-comite Grămoiu n'a fostŭ alesŭ între membrii comisiunei municipale, din causă că şĭ-ar fi perdutŭ auctoritatea şi încrederea alegĕtorilorŭ sĕi.

In privinţa acésta nĭ-a trimisŭ din Vaida-Recea d-lŭ preotŭ şi învĕţătorŭ *Arseniu P. Bunea* unŭ rĕspunsŭ, pe care însĕ, fiindŭ prea lungŭ şi de interesŭ mai multŭ privatŭ, nu l'amŭ pututŭ publica. D-lŭ Bunea se declară cu totulŭ în contra celorŭ susţinute de »Olteanulŭ“ şi susţine, că d-lŭ vice-comite Grămoiu, precum în trecutŭ, aşa şi acum se bucură de deplină încredere înaintea alegĕtorilorŭ din V. Recea; ér causa nealegerei sale cu ocasiunea acésta o atribue d-lŭ Bunea mai virtosŭ împrejurărei, că alegĕtorii au fostŭ duşĭ în rătăcire de alţii. Presupuindŭ adecă, că d-lŭ Grămoiu ar avé votŭ în congregaţiune în puterea oficiului, au credutŭ că ar fi superfluă alegerea lui. De altă parte, dice d-lŭ Bunea, conducĕtorii din V.-Recea au făcutŭ sĕ se voteze pentru d-lŭ Dejenariu, vrĕndŭ a se conforma voinţei inteligenţei din Făgăraşŭ, despre care aflară, că ar fi decişĭ a nu recomanda între candidaţĭ pe nicĭ unŭ amploiatŭ. Faptŭ frumosŭ de solidaritate a fostŭ acesta, declară d. Bunea, dér nu o stirpire a încrederei alegĕtorilorŭ faţă cu d-lŭ Grămoiu.—Faptulŭ însĕ, că d-lŭ vice-comite Grămoiu a stăruitŭ sĕ se anuleze actulŭ electoralŭ nu prea vorbesce pentru părerile desvoltate de d-lŭ Bunea.

Federaţiunea balcanică.

„Gazeta Moscvei“ dice, că óre-când s'a vorbitŭ multŭ la Berlinŭ despre federaţiunea ţĕrilorŭ slave din peninsula balcanică. S'au făcutŭ chiar planurile de acţiune spre a se sci cum va lucra acéstă federaţiune în casŭ de rĕsboiŭ contra Rusiei:

„Două alternative se potŭ întêmpla: Turcia va fi séu în partea Rusiei séu în contra Rusiei. In casulŭ d'întâiŭ valórea cooperării federaţiunii va fi fórte îndoiósă; dér în casulŭ alŭ doilea lucrulŭ se schimbă, pentru că Rusia n'ar avea libertatea mişcărilorŭ sale şi forţele ei arŭ fi împrăştiate căcĭ ar fi nevoită sĕ'şĭ apere cóstele Mărei negre“.

»Gazeta observă apoi că, pe timpulŭ prinţului Alexandru, Englitera voia sĕ ia unŭ portŭ bulgarŭ pe Marea neagră. Atuncĭ era vorba de Burgasŭ; acuma se vorbesce de Varna. Se gândescŭ óre séu nu Englesii la acéstă achisiţiune? Asta'ĭ altă cestiune! Dér nu e mai puţinŭ adevĕratŭ, că cei din Viena se silescŭ sĕ întindă Engliteri acéstă momeală.“

„Există alianţa italo-austro-germană. Cei ce facŭ parte din acéstă ligă defensivă şi ofensivă vorbescŭ de iubirea lorŭ de pace şi în acelaşĭ timpŭ găsescŭ mijloculŭ d'a rĕspêndi vestea despre alţĭ aliaţĭ noi, fără sĕ se preocupe de restulŭ Europei.“

Convocare.

Deórece mişcările electorale în tótă ţéra suntŭ în curgere, subscrişii în conţelegere cu mai mulţĭ alegĕtorĭ au aflatŭ de consultŭ ca pentru pregătirea agendelorŭ referitóre la alegere şi alegerea delegaţilorŭ la conferinţa generală ţinêndă în loculŭ destinatŭ de către comitetulŭ centralŭ, sĕ concheme pe alegĕtorii românĭ din cercurile electorale Reginulŭ-Săsescŭ şi Gernesig la o consultare prealabilă, care se va ţiné *în Reginulŭ Săsescŭ la 21 Aprilie st. n. a. c. la 2 óre p. m.* în cancelaria primăriei, séu după împrejurărĭ într'unŭ altŭ localŭ spre acestŭ scopŭ alesŭ.

Suntŭ rugaţĭ decĭ toţĭ alegĕtorii din aceste două cercurĭ şi cu deosebire inteligenţa a se presenta pe diua amintită în numĕrŭ câtŭ de mare.

S.-Reginŭ, în 31 Martie st. n. 1887.

In numele clubului alegĕtorilorŭ românĭ:

P. Barbu, *Dr. Absolon Todea.* *B. Raţiu*

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 9 Aprilie. — Loct. feldm. contele Paar, ântêiulŭ adjutantŭ generalŭ alŭ împĕratului, a primitŭ unŭ lungŭ raportŭ alŭ lui Stoilov, care se pare a fi mulţămitŭ despre comunicările primite.

CONSTANTINOPOLŬ, 9 Aprilie. — Riza-bey a renunţatŭ la speranţa d'a aduce o împăciuire a partidelorŭ bulgare.

PETERSBURGŬ, 9 Aprilie. — După scirĭ private, erĭ a începutŭ procesulŭ contra participatorilorŭ la atentatulŭ dela 13 Martie. La pertractare s'au chematŭ şi ómenĭ de încredere dintre nobilĭ şi burgezĭ.

DIVERSE.

Este a se considera ca Bulgarŭ principele Alesandru? Judecătoria de Varna a fostŭ silită dilele acestea a aduce din nou o sentinţă, că este orĭ nu este a se considera ca cetăţénŭ bulgarŭ principele Alesandru? Domnii dela judecătoria din Varna au declaratŭ după o lungă conferinţă, că ei nu suntŭ competenţĭ. In urma acesteia va fi de lipsă, ca o judecătoriă de apelaţiă sĕ se pronunţă asupra cestiunei acesteia. E vorba de unŭ procesŭ privatŭ alŭ unui architectŭ germanŭ, ce are o pretenţiune de vre-o câte-va mii de francĭ, rĕmase dela clădirea unui palatŭ princiarŭ lângă Varna. Architectulŭ are a se ţiné în totŭ casulŭ de regenţa bulgară, căcĭ precum sciutŭ este, acésta a cumpĕratŭ tóte bunurile principelui Alesandru, aşa încâtŭ principele astădĭ nu mai are nicĭ unŭ bunŭ în Bulgaria. Achitectulŭ de sigurŭ va primi în curêndŭ pretenţiunea sa, mai interesantă e însĕ sentinţa judecătorilorŭ despre cetăţenia bulgară a principelui Alesandru. Pe timpulŭ guvernării sale principele a vorbitŭ în acţiunĭ oficióse de „patria nóstră bulgară“, ba esistă scrisorĭ, în care principele se folosea de espresiunea: »Eu ca Bulgarŭ....« Ér décă principele Alesandru, când a primitŭ coróna Bulgariei, nu a renunţatŭ cu desĕvêrşire la cetăţenia germană, totuşĭ ar esista motive, ca cu tóte espresiunile făcute de elŭ sĕ fiă considératŭ de Germanŭ. O ast-felŭ de sentinţă nu e însĕ pe placulŭ Bulgarilorŭ, căcĭ sute de mii, décă nu milióne, consideră pe principele Alesandru dreptŭ domnitorulŭ legitimŭ, căcĭ abdicarea lui impusă de Rusia precum şi nóptea dela 21 Augustŭ au puţine motive a fi judecate ca îndreptăţite.

Unŭ accidentŭ sângerosŭ. — Diarulŭ »W. allg. Ztg.“ comunică următórele: Intr'unŭ cupeu alŭ trenului ce mergea dela Viena spre Budapesta se aflau mai dilele trecute următóre'e persóne: o mamă, două dame frumuşele, fiicele ei, doi tinerĭ, şi unŭ altŭ călĕtorŭ modestŭ. Mama durmea liniştită, precum sĕ cuvine unei mame bine crescute, cele patru tinere persóne purtau o conversaţiă fórte animată. Celălaltŭ modestŭ călĕtorŭ cerca într'unŭ colţŭ a imita pe mama, ţinêndŭ între genunchĭ o sticlă mare. Fără de veste se schimbă situaţiunea. Tinerele dame devenirĕ seriόse, feţele lorŭ acĭ se 'nroşiau ca para focului, aci se 'ngălbinéu. Tinerii le întrebară îngrijaţĭ, décă li s'a făcutŭ rĕu, şi se oferéu a deschide feréstra, oferéu apă de colonia şi alte mijlóce pentru liniştire, la care însĕ căpĕtau rĕspunsurĭ refusătóre.

De odată una dintre dame, cu unŭ ţipetŭ de durere şi de spaimă, sare de pe loculŭ unde şedea, şi se repede la mama, care tocmai se desteptă din somnŭ. Ii şoptesce ceva la ureche, şi mama devenĭ fórte îngrijată. Tinerii suntŭ în perplexitate, se silescŭ a fi discreţĭ şi se uită pe feréstră afară, se védă décă mai este multŭ până la o staţiune. — „Conductorŭ deschide uşa!« strigă mama şi într'o clipă dispărură damele în staţiune. Sgomotulŭ ce-lŭ făcură damele desteptă din colţulŭ cupeului şi pe modestulŭ călĕtorŭ, care deodată începŭ sĕ strige cu o voce aprópe plângĕtóre: „Ah, lipitorile mele! Mĭ-au fugitŭ, am rĕmasŭ păgubaşŭ!“ Audindŭ tinerii acésta, îndată fură lămurițĭ despre situaţiune. Modestulŭ călĕtorŭ era unŭ bărbierŭ dela satŭ, care ducea acasă în sticlă acele lipitorĭ. Capaculŭ dela sticlă cădușe josŭ prin sguduirea vagonului. Fiinţele setóse de sânge eşiseră din sticlă tirându-se prin vagonŭ în recunóscere şi alegêndu-şĭ pe cele două tinere dame ca victime, care trebuiră a'şĭ jerfi ceva din sângele lorŭ.

Ingropată de viă. — La 20 ale lunei curente, pe la orele 11 diminéţa, mai multe femei şi mai mulţĭ bărbaţĭ din satulŭ Bogdănescĭ, comuna Cucutenĭ, jud. Iaşĭ, s'au dusŭ la o lutăriă din Dârjenĭ ca sĕ ia lutŭ şi cum săpau cu toţiĭ lutulŭ s'a risipitŭ malulŭ şi au cuprinsŭ pe femeile Maria D. Străchinariu, Zoiţa C. Zară şi Catinca T. Moga. Cu ajutorulŭ celorlalţĭ ce erau de faţă s'au scosŭ cele două din urmă, numai puţinŭ contusionate, ear Maria Străchinariu fŭ scósă mórtă.

Superstiţiunile. — Unŭ faptŭ curiosŭ s'a petrecutŭ în cotuna Mânzătescĭ, comuna Bosia, plasa Braniştea, jud. Iaşĭ. Locuitorulŭ Costache Pârlogŭ, în diua de 13 Martie a. c. intorcêndu-se cu soţia sa Zoiţa dela cârciumă unde beuseră împreună, a scosŭ tóte lucrurile gospodăriei sale afară şi a datŭ apoi focŭ acoperemêntului casei, spunêndŭ femeei, că casa lorŭ are pe *necuratulŭ* şi că décă nu i-a spusŭ până acuma, a fost ca ea sĕ nu se sparie, asigurându-o însĕ că are sĕ facă casa din nou.

O epistolă de amorŭ. — Dómna Barbier, o frumósă şi avută parisiană, era de multŭ timpŭ în relaţiunĭ intime cu unŭ june oficerŭ de cavaleriă. La 10 Martie, d. Barbier surprinse pe soţia lui în momentulŭ când aruncă într'o cutiă de scrisorĭ o epistolă, ce scrisese amantului sĕu. Gelosulŭ soţŭ, uitându-se furiosŭ la necredinciósa sa soţiă, îĭ dise mâniosŭ: „Sĕ scĭĭ că mĕ ducŭ d'a dreptulŭ la biuroulŭ centralŭ alŭ poştei şi îndată ce se va deşerta cutia, voiŭ reclama scrisórea ta. Abia că d. Barbier plecase, apucêndŭ spre casa poştei, soţia lui intră la o magasiă şi cumpĕră două litre de spirtŭ pe care-lŭ turnă în cutia scrisorilorŭ, după acésta aprinse unŭ chibritŭ ce'l aruncă înflăcăratŭ în acea cutiă şi fugi repede. Insĕ unŭ birtaşŭ, ascunsŭ sub pórta unei case vecine, observă tótă acéstă procedură şi se grăbi a alarma celui mai apropiatŭ postŭ de poliţiă. Până s'aducă unŭ lăcătuşŭ şi până sĕ spargă cutia, tótă corespondinţa ajunsese pradă flacărilorŭ. Poliţia a descoperitŭ pe făptuitórea şi dómna Barbier va avea acum a se justifica înaintea tribunalului.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**

Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu**

---

patimile sub acele haine largĭ, dér adĭ haina e strimtă, mintea e strimtă, numai conşciinţa e largă... In vremea vechiă prin haine se deosibiau ómenii unii de alţii, adĭ poţĭ lua prea bine pe unŭ feciorŭ dreptŭ ministru şi pe unŭ ministru orĭ deputatŭ dreptŭ unŭ feciorŭ de casă mare. In vremea vechiă aceluia ce nu'şĭ purta portulŭ, i se dicea să umblă *tiptilă* şi adĭ tiptilulŭ a trecutŭ în morală şi politică.

Adĭ, prin electricitate, poţĭ sĕ minţĭ orĭ câtŭ fără a roşĭ, căcĭ obrazulŭ nu se vede. Drumulŭ de fierŭ ne înlesnesce a face adĭ icĭ o mişeliă şi mâne sĕ putemŭ fi în altă parte ca sĕ facemŭ una mai bócănă.

Adĭ, înşelăciunea se chiamă dibăciă; hoţia îndemânare; viclenia diplomaţiă; trădarea îndrăsnélă.

Astfelŭ turbarea d'a nu fi ce putemŭ fi, cuprinde pe toţĭ şi în acéstă luptă pentru a ajunge cu orĭ ce chip, nu ne uitămŭ la mijlóce, ţelulŭ ne orbesce. Adesea făcêndŭ săriturĭ pré marĭ, ajungemŭ dincolo de ţélŭ. Nu e vorbă; meritulŭ se ridică şi elŭ der décă acesta intră pe pétra cea mare o sumă nenumĕrată de nemeritoşĭ în tră pe ferestre şi ajungŭ susŭ plutescŭ, pentru că apa îĭ duce.

Totŭ printre aceştia găsimŭ şi o seamă de pedanţĭ carĭ, décă întêmplarea ia aruncatŭ pe unŭ fotoliu ceva mai înaltŭ, credŭ că potŭ preface totulŭ cum le trăsnesce prin capŭ.

Aşa se dice că într'o ţéră constituţională, unulŭ din aceştia, între altele propune a se face unŭ cântarŭ pentru capacitate şi resultatulŭ sĕ se scrie într'o condică cu multe rubrice de ce e bunŭ fiă-care. De pildă, la unulŭ popă, la altulŭ dascălŭ şi aşa mai încolo.

Celŭ mai bunŭ lucru de făcutŭ în astă privinţă ar fi sĕ se facă fiă-care alegĕtorŭ sĕ pricépă ce misiune are şi ce trebue sĕ facă în adevĕrŭ cu acea *cartă* care i se dă; pentru că nu ajunşii potŭ sĕ judece capacităţile unora şi altora.

Totŭ aşa vedĭ pe diferiţĭ înregistratorĭ, séu socotitorĭ de cifre, făcêndŭ lucrurĭ de carĭ nu suntŭ de locŭ capabilĭ. Sĕ nu uite însĕ vorba Românului: alta e car tea şi alta e mintea.

Aceştĭ ajunşĭ au adusŭ o zăpăceală fórte mare. Ţĕranulŭ fuge dela plugŭ spre a se face slujbaşŭ, boiangiulŭ se face ipistatŭ; băieţii jupâneselorŭ fugŭ dela meşteşugŭ şi slugărescŭ pe la ajunşĭ, că dór s'orŭ ajunge şi ei; advocatulŭ fuge dela judecătoria de pace şi se face gazetarŭ, calendariştii scriu tragedii; etc. etc., încâtŭ totulŭ a devenitŭ un adevĕratŭ *turnŭ alŭ babilonului*.

Omulŭ în de obşte se măgulesce a fi lăudatŭ într'unŭ lucru, în care nu se pricepe câtuşĭ de puţinŭ. Şi de aceea, fără sĕ ţie socotélă de vorbele unui bietŭ învĕţatŭ vechiu, că pentru o singură meseriă nu e de ajunsŭ viéţa, îĭ vedemŭ pe ajunşĭ şi doctorĭ, şi advocaţĭ, şi profesorĭ, şi deputaţĭ şi décă s'ar puté şi senatorĭ în acelaşĭ timpŭ.

Décă ne amŭ mărgini zădărnicia şi amŭ rĕmâné în cerculŭ conscinţelorŭ şi puterilorŭ nóstre, de sigurŭ că ne arŭ stima sincerŭ semenii noştrii, şi ţéra ar avé unŭ profitŭ realŭ. Insĕ nu e aşa. Cei mai mulţĭ se ţinŭ de macsima: „Schimbă-ţĭ loculŭ, ca sĕ-ţĭ schimbĭ norocaulŭ.“

Pesimiştii desperă în găsirea leacului, dér ceilalţĭ nu trebue sĕ ne luămŭ după ei. Leaculŭ stă în acésta: **statornicia în principiile bune.** Pentru acésta trebue sĕ ne ferimŭ de bólă, depărtândŭ împrejurările ce o potŭ produce, adecă sĕ muncimŭ seriosŭ, sĕ luămŭ totulŭ dela temeliă şi numai aşa di cu di, anŭ cu anŭ, în continuu, rĕuşimŭ; dér cu prefacerĭ nechibzuite şi legĭ pripite nu vomŭ face nimicŭ. Progresulŭ e stânjenitŭ de capetele góle, carĭ, — tocmai pentru că suntŭ góle, — plutescŭ pe d'asupra.

Sĕ ne ferimŭ a lua îndrăsnéla dreptŭ talentŭ şi încăpăţinarea dreptŭ sciinţă.

Conferenţiarulŭ declară la sfârşitŭ că, după cum unŭ colegŭ alŭ d-sale a voitŭ sĕ rĕsbune cuvêntulŭ *patriă*, totŭ aşa şi d-sa vrea sĕ rĕsbune cuvêntulŭ *onóre, onorabilŭ*. Celŭ dintêiu însĕ a arĕtatŭ partea seriósă; d. conferenţiarŭ însĕ nĭ-a pusŭ în vedere tocmai partea ridicolă a lucrului, căcĭ *ridendo castigat mores.* (rîdêndŭ pedepsesce moravurile). In adevĕrŭ tóte tipurile ce nĭ le-a trecutŭ pe dinainte suntŭ de aceia, pe carĭ îĭ numimŭ *onorabilĭ*. Acestŭ nume s'a întinsŭ şi la alte tipurĭ mai inferióre. Aşa d-sa în comedia-i *Hagi-Bina* pune pe unŭ epistatŭ, care vine sĕ aducă o citaţiă la unŭ neguţătorŭ şi intrândŭ în odaiă nu găsesce pe nimenĭ şi vede tutunulŭ pe masă. Indată începe sĕ îndese în busunare. Neguţtorulŭ intrândŭ pe uşă şi vĕdêndu-lŭ, îĭ dice numai: — „Da ce facĭ, *onorabile*?...«

Din nenorocire, orĭ câtŭ suntŭ de ridiculĭ şi de rĕu-făcĕtorĭ *onorabilii*, ómenii se supunŭ lorŭ, fiindŭ că suntŭ îndrăsneţĭ şi îndemânaticĭ până a-şĭ însuşi dreptulŭ de a poruncĭ în numele civilisaţiei şi alŭ libertăţii. Decĭ la luptă cu toţii ca sĕ scăpămŭ de acestŭ soiu de *onorabilĭ!*

(»România.“) *Gheorghe dela Plevna.*

Cursulŭ la bursa de Viena
din 7 Aprilie st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	101 20
Rentă de hârtiă 5%	88 15
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	116 —
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	123.82
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124.75
Renta de hărtiă austriacă	80 70
Renta de arg. austr.	81.90
Renta de aurŭ austr.	112 15
Losurile din 1860	133.25
Acţiunile băncei austro-ungare	877.—
Act. băncei de creditŭ ung.	286.—
Act. băncei de creditŭ austr.	281.—
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.99
Napoleon-d'orĭ	10.08
Mărcĭ 100 împ. germ.	62 55
Londra 10 Livres sterlinge	127.50

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 26 Martie st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	90½	91¼
Renta rom. amort. (5%)	95—	95½
» convert. (6%)	84½	85—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	35—
Credit fonc. rural (7%)	102—	102½
» » » (5%)	85¼	86—
» » urban (7%)	98—	98½
» » » (6%)	90½	91½
» » » (5%)	81¾	82½
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	17.01	18.—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.—	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 8 Aprilie st. n. 1887.

	Cump.	Vênd.
Bancnote românescĭ	8.48	8 50
Argint românesc	8.44	8.48
Napoleon-d'orĭ	10.04	10 07½
Lire turcescĭ	11.41	11.44
Imperialĭ	10.41	10.44
Galbenĭ	5.94	5.98
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	101.—	102.—
» » » 5%	98.—	99.—
Ruble Rusescĭ	112.—	113.—
Discontulŭ	7—10% pe anŭ.	

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi postaultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea ḑiarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.